

Groepen vrouwen gaan in de afgelegen dorpen van huis tot huis om de kinderen te vaccineren.

Polio, wereldwijde vaccinatie

Zoals we allemaal weten wordt Polio (*poliomyelitis*) veroorzaakt door een virus dat het zenuwstelsel overmeestert. Het kan vreselijke verlammingen werken, op enkele uren tijd. Polio kan op elke leeftijd toeslaan, maar treft vooral kinderen jonger dan vijf. Sinds de late jaren 1960 is vaccinatie in België verplicht voor alle kinderen voor ze 18 maanden oud zijn. Dit is de enige bij wet verplichte vaccinatie in België.

World Health Organization (WHO) besloot in 1988 om polio wereldwijd uit te roeien tegen het jaar 2020. De World Health Organization en de grote openbare en privéorganisaties willen de ziekte met vereende krachten bestrijden. Deze wereldwijde inspanning om polio te bestrijden is de grootste internationaal gecoördineerde privé-publieke onderneming op het gebied van gezondheidszorg die ooit op touw is gezet. Meer dan 20 miljoen vrijwilligers over heel de wereld zetten er hun schouders onder, door in de loop van de laatste 20 jaar meer dan 3 miljoen kinderen in te enten. Het doel van dit initiatief is, elk kind het poliovaccin toe te dienen en de wereld poliovrij te maken voor toekomstige generaties. Dit initiatief heeft polio met 99% doen afnemen.

Het wilde poliovirus, dat het zenuwstelsel aantast en leidt tot kinderverlamming, komt nu nog uitsluitend voor in Afghanistan, Nigeria en Pakistan.

Toen het *Global Polio Eradication Initiative* werd opgestart raakten meer dan 350.000 mensen per jaar verlamd. Er zijn dus heel veel mensen van verlamming gered dankzij de inspanningen die zijn gedaan om in te enten tegen polio.

Situatie in India

India, een land met 1.2 miljoen inwoners, werd in mei 2014 door de World Health Organization poliovrij verklaard. Dat werd beschouwd als een mijlpaal in de wereldwijde campagne om polio uit te roeien. Bij ontstentenis van besmetting met het wilde poliovirus werd aangenomen dat de gevallen van kinderverlamming zouden afnemen tot het aanvaardbare percentage

De vaccins worden bewaard in bakken met koelelementen.

van 2 op 100.000, maar dat bleek niet het geval te zijn. Het controlesysteem blijft elk jaar zo'n 50.000 gevallen registreren van *acute flaccid paralysis* (AFP), omschreven als het plots optreden van verlamming of zwakte in eender welk lichaamsdeel bij een kind van 15 of jonger. Uit de studie bleek dat de graad van verlamming tot 30 per 100.000 bedroeg in de staat *Uttar Pradesh*, waar wij actief zijn.

Er bestaan twee types poliovaccins: een geïnactiveerd poliovirus, toegediend door injectie (IPV) en een verzwakt poliovirus dat oraal wordt toegediend (OPV). De frequentie waarmee OPV (*oraal poliovaccin*) wordt toegediend, bleek rechtstreeks of onrechtstreeks verband te houden met het voorkomen van non-polio acute flaccid paralysis, dat dus aop polio lijkt meer niet hetzelfde is. Het *Polio Eradication and Endgame Strategic Plan 2013-2018* van de Wereldgezondheidsorganisatie riep op om over te schakelen en op lange termijn geen oraal toegediende vaccins meer te gebruiken, om de zeldzame risico's van met deze vaccins in verband gebrachte verlamrende poliomyelitis uit te sluiten.

Zijn polio kon *Kumar* niet thuis houden: met de hulp van zijn familie kon hij naar school gaan. Dit jaar volgde hij de computer-kwalificatiecursus in ons technisch Instituut Sint-Antonius.

Kumar hoopt op een baan in de administratie van de Spoorwegen. Er is een banenquotasysteem voor gehandicapten waarvoor hij een goede kans maakt, als hij slaagt voor het toegangsexamen.

Kumars strijd tegen polio

In ons projectdomein zien wij vaak mensen met polio. We hebben getracht een aantal patientjes op te nemen in *Sint-Antonius* scholen, maar ze vonden het meestal moeilijk om school te lopen zonder de volledige steun van hun families. *Kumar* ouders zijn een goed voorbeeld wat dat betreft : zij doen al wat nodig is om *Kumar* een mooie toekomst te bezorgen ! Hij is 20 en woont in een dorp op 5 km van onze *Sint-Antonius* school in *Dugawar*. Toen hij 8 maanden oud was, kreeg hij koorts. Zijn vader bracht hem naar een ziekenhuis, waar hij iets koortswerends kreeg. De volgende dag zag zijn moeder dat zijn beentjes verzwakt waren. Ze gingen weer naar het ziekenhuis, waar hij werd opgenomen en een week verbleef. Omdat hij ook in het ziekenhuis niet beter werd, behandelden ze hem nog 6 maanden thuis met traditionele medicijnen. Al die tijd beseften ze niet dat de jongen polio had. Zijn vader herinnert zich dat er in die tijd in het dorp geen poliovaccinatie betond. Toen de jongen 14 was, werd hij geopereerd en sindsdien kan hij zich voortbewegen met krukken.

Dit jaar kwam *Kumar* de Computer-kwalificatiecursus volgen in ons *Technologisch Instituut Sint-Antonius*. Zijn oudere broer bracht hem elke dag naar school en kwam hem na afloop weer halen.

Kumar droomt van een baan in het kantoor van de Spoorweg. Nog tijdens zijn opleiding bereidt hij zich, in afwachting dat hij zijn diploma haalt, alvast voor op een toegangsexamen. Als hij

slaagt voor dit examen, heeft hij meer kans om werk te krijgen in het kader van de tewerkstellingsquota voor gehandicapten.

We hopen echt dat hij zijn droomjob zal krijgen, al is er veel concurrentie in dit domein. Intussen laten we onze deur voor hem openstaan: hij mag onze administratieve staf komen vervoegen, zodra hij zijn diploma behaalt, zodat hij ervaring opdoet en zelfstandig kan leren werken.

Het *Werk der broden* heeft actief meegewerkt aan de poliovaccinatiecampagne.

Slechte gezondheidszorg

In India zijn in 2016 naar schatting 2.4 miljoen mensen gestorven, die hadden kunnen geholpen worden door medische zorg, en dat is het hoogste aantal 'voorkombare sterfgevallen' van alle bestudeerde landen. Bijna 66% van hen stierf ten gevolge van de slechte kwaliteit van de medische zorg die hun werd toegediend en de rest door gebrek aan medische zorgverlening.

De meeste openbare medische faciliteiten in landelijke, afgelegen streken moeten het doen met onervaren, ongemotiveerde stagiairs wiens afvaardiging naar deze ziekenhuizen geldt als een verplicht onderdeel van hun opleiding. Gekwalificeerde beroepsartsen zijn immers niet bereid, tijd te spenderen in deze dorpen. De meeste dorpelingen gaan dan ook te rade bij plaatselijke genezers en bijgeloof speelt ook een grote rol.

In de loop van de jongste jaren hebben we weinig kinderen verloren die naar *Sint-Antoniusscholen* gingen.

Hoewel wij graag te gronde zouden willen onderzoeken wat er in die gevallen mis is gelopen en hoe dat kwam, blijken ouders niet bezig te zijn met die vragen. Ze schrijven de dood van hun kinderen toe aan hun lot, de wil van God. En in de meeste gevallen cremeren ze het lijkje nog dezelfde dag.

« *Mijn broertje wil naar de verpleegpost, juf-frouw* », kwam An-

Ankur, een leerling van onze school, stierf aan hondsdolheid.

Het *Werk der broden* van Sint-Antoniusscholen organiseert medische consultaties.

kur op een vrijdag zeggen aan ons schoolhoofd, toen hij de school verliet. Wie had kunnen denken dat het zijn laatste dag zou zijn aan de *Sint-Antoniusschool* !

Ankur was een heel goede leerling, energiek en levendig. Toen hij die vrijdag thuiskwam, had hij maagpijn. Zijn vader haalde een medicijn voor hem in het plaatselijke ziekenhuis. De volgende ochtend wou Ankur niet naar school gaan. Rond de middag zag zijn grootmoeder schuim om zijn mond staan, en hij wou ook helemaal niets drinken, zeer abnormale symptomen dus. Hij werd in allerijl naar het ziekenhuis in de stad gebracht, vanwaar hij werd overgebracht naar een ander ziekenhuis en ten slotte naar het hoofdziekenhuis in *Delhi*. In *Delhi* gaven de artsen hem 12 uur en dan wilden ze Ankur weer naar huis laten gaan, zodat hij de laatste uren van zijn leven bij zijn familie zou kunnen doorbrengen. Maar zoals de artsen hen later vertelden, overleed hij op zondagmorgen om 10 uur. Zijn lichaam werd nog dezelfde dag gecremeerd.

De diagnose luidde hondsdolheid. Hij was sterk besmet. Zijn ouders vertelden ons dat hij 6 maanden eerder was gebeten door een puppy, en toen was gevaccineerd tegen hondsdolheid. Waarom had de vaccinatie niet gewerkt ? Eerst was zijn familie razend en stelde veel vragen over het effect van de vaccinatie die hij had

We promoten vaccinatieprogramma's in de Sint-Antoniusscholen.

kinderen spelen vaak in de buurt van loslopende honden, die er talrijk zijn en vrij rondzwermen. Vaak geven de kinderen de honden te eten, en daarbij worden ze vaak gebeten. Volgens een studie waren de kinderen die door honden waren aangevallen zich er niet van bewust dat ze gebeten waren en negeerden hun ouders vaak die aanvallen, of behandelden ze de beten eenvoudig door er inheemse producten zoals pikante pepers

gekreken, maar een dag later kalmeerden ze, zoals alle dorpelingen, en schreven zijn dood toe aan de wil van God !

India stelt jaarlijks zo'n 18.000 tot 20.000 gevallen van hondsdolheid vast, en dat vertegenwoordigt zo'n 36 % van het totale aantal sterfgevallen veroorzaakt door deze ziekte in de wereld. Het echte aantal zou zelfs veel groter kunnen zijn want in India is hondsdolheid nog steeds geen meldingsplichtige ziekte. Indische

of kurkuma op aan te brengen. Slechts weinig ouders vroegen medisch advies, en dan nog meestal pas na verloop van tijd.

Vaccinatieprogramma

Enkele maanden geleden kwam er een groep *medical officers* vergezeld van vrijwilligers 's morgens om 9u naar de *Sint-Antoniusschool*, om de leerlingen in te enten tegen mazelen en rubella. We onderbraken de lessen en begonnen meteen te vaccineren.

We vroegen de medische toezichter waarom hij ons niet vooraf had gewaarschuwd dat hij zou komen. Hij antwoordde dat als scholen vooraf op de hoogte worden gebracht, veel ouders hun kinderen die dag thuis houden ! Veel scholen weigeren zelfs vaccinaties te organiseren omwille van geruchten over nevenwerkingen van de vaccinaties.

Toen hij de positieve respons van onze school gewaar werd, stuurde hij een bericht naar zijn kantoor om meteen meer medewerkers te sturen, zodat ze de hele school op één dag zouden kunnen vaccineren. De medische toezichthouder was verrast over de positieve aanpak van de *Sint-Antoniusschool*. Ons werkdomein heeft veel vooruitgang geboekt dankzij onze inspanning op dit gebied. In de dorpen is er echter nog geen besef hiervan, en blijven de mensen zeer sceptisch over bepaalde vaccinaties.

Even wat stress voor de injectie...